Ч. 63. Середа 19 марта (1 цьвітня) 1903 Рік XIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостах на провінциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року „	2·40
на чверть року „	1·20
місячно . . . „	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року „	5·40
на чверть року „	2·70
місячно . . . „	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(Обструкция на Угорщині. — Розрухи в Загребі. — Політичне арештоване. — З Венецуелї.)

В угорскім соймі вніс міністер скарбу Люкач буджетову провізорию на дальші чотири місяці т. є. до кінця серпня 1903. В предложеню сказано, що позаяк сойм з причини нарад над войсковим предложенєм не розпочав дискусиї над буджетом, то нема надії, аби буджет був ухвалений перед кінцем цьвітня. Позаяк обовязуюча провізория минає з днем 30 цьвітня, то міністер скарбу приневолений просити о продовжене єго до кінця серпня 1903 р. Опозиция приймила то предложенє дуже крикливо та перебивала заєдно бесіду міністра окликами: Та провізория не буде ніколи ухвалена. По відчитаню предложеня перейшла палата до дальшої войскової дискусиї. Говорив Кошутовець п. Лендель. Єго бесіда виповнила ціле засіданє. О год. 3 перервано наряди і назначено слідуюче засіданє на нинї. — В часі вчерашного засіданя сойму прибули до президента палати п. Апонїого дві депутациї, одна зложена з 1000 осіб, друга зі 100 осіб і вручили петициї з протестом против войскового предложеня. Перша депутация підносила перед парляментом оклики: „Проч з войсковим предложенєм! Проч з Февярарім!“ Президент палати упоминав депутацию, аби шанувала достоїнство парляменту і законів.

В Загребі не втихомирили ся розрухи доси. Вчера перед полуднем удав ся комітет хорватских студентів зложений з 5 осіб до директора поліциї Вінклєра з просьбою, аби велїв випустити на волю арештовані за політичні розрухи особи. Однако директор поліциї замісто вдоволити просьбі депутациї, велїв сейчас всїх пятьох арештувати. Коли пізнїйше около 100 студентів удало ся до директора поліциї, аби постояти за своїми товаришами, велїв їх директор поліциї окружити войском і всїх 300 увязнити. Вечером прийшло до нових розрухів. Виршила ціла залога і обсадила улиці. Доми і склепи були позамикані. Дневникаря Радіца і провідника християньско социяльних робітників шировару увязнено за виголошуване підбуруючих промов перед університетом. Поліция видала приказ, аби всї купці, котрі услухали візваня демонстрантів і здоймили мадярскі написи, назад їх умістили під карою 200 корон, бо після поліцийних приписів в Загребі, кожда зміна вивісом мусить бути зголошена в поліциї. — Бюро кореспонденцийне доносить, що вчера по полудни хотіли студенти зібрати ся на університеті, але поліция зборонила їм вступу. Тоді студенти вислали депутацию до ректора, а той на власну відвічальність позволив зібрати ся студентам на університеті.

В Неаполи арештовано дуже богатого російского студента Ґеца. Італїйскому комісареви поліциї асистували при арештованю російский віцеконсуль і високий російский поліцийний урядник. Ґец обжалований о співучасть в убийстві Сіпяґіна. Арештований просив, аби найдених у него паперів не дали російскому консулеви, бо то унещасливило би богато родин в Росиї. Папери відіслано до міністра внутрішних справ. Ґец був засуджений на Сибір, але цар помилував єго і він подорожував по Европі.

Президент Венецуелї Кастро отворив оногди сесию парляменту промовою, в котрій виступив против борб, що загрожують бит держави. Інтервенцию держав викликав союз людий, котрі не мали відваги піддати ся безсторонному судови, але пробували свої жаданя вимусити силою. Венецуеля не могла сповнити несправедливих жадань Анґлії і Німеччини, ділаючих в порозуміню з провідником повстанців Матосом, в цїли повалена Кастра.

Новинки.

Львів дня 31 го марта 1903.

— З перемискої епархії. Канонїчну інституцию одержали: о. Волод. Венгринович (мол.) на Нижанковичі, о. Петро Яців на Гнилу, о. Ом. Гриневецкий на Смолин, о. Діон. Венгринович на Кречовичі. — До кан. інституциї візвані: о. Петро Цапиньский на парохію Берест, о. Теофіль Хомицкий на Баличі. — Презенту на Вільки мазовецкі одержав о. Лонгин Тустановский. — Увільнене від конкурсового іспиту одержали оо.: Александер Поляньский і Володимир Бачиньский. — Завідательства одержали оо.: Іван Сенишин в Щирци, Ник. Лопатяк в Дубрівці. — Сотрудництва одержали оо.: Теодор Дяків в Добромили, о. Зенон Пясецкий в Яблонові.

— З товариства „Труд“. Отсим маємо честь завідомити, що з днем 1 цьвітня 1903 відкриваємо в льокалях нашого товариства у Львові (Ринок ч. 39 I. поверх) Сальон Мод під управою вла-

---

5)

РОЗПЛАТА.

(З француского — Франсоа Коппе).

(Дальше).

В маленькім сальоні, де давно вже не топлено, стара женщина і сьвященник усіли.

Бідний Мулен не був великим дипльоматом. Він не мав понятя о штучних передмовах, підготовлених, яких уживають, при звіщуваню надзвичайних змін судьби в одну або другу сторону; длятого він мало що не наробив лиха, вимовивши від разу імя Ренодепя пані Лятурнір і подавши лискучий гербовий папір з гарно виписаним числом 365.443 франків.

Сьвіжа краска лиця старої панни змінилась в багрянно червону і она безперечно впала би була жертвою апоплексиї, єслиб потік сліз не дав їй полекшу, за котрим відтак наступили слова без звязи. Панна Лятурнір дякувала сьвященикови, Богу, Пречистій Діві і всім сьвятим, жалувалась на неопалену комнату і благословила того негідника... нї! она дякувала високоповажаному Ренодельови. Майже рівночасно дістала служниця наказ викупити срібні ложочки і щипці до цукру, бо речинець викупу наступить за три днї.

Нараз з кляси дав ся чути переразливий крик, а за тим голосний плач.

— То Ернестина! — крикнула панна Лятурнір, схоплюючись з місця — певно через индика. Ви розумієте, розпещена пятилітна дитина... Но, я не повинна забувати о моїх дїточках, длятого тілько що маю таку радість. Ходім, чейже можна і при дітях говорити, правда?

З тими словами отворила двері, а поява єї викликала велику радість на лицях діточих. Ернестина, що сиділа коло пустого місця учительки, задля браку дитинного крісла — на двох грубих книжках, положених на кріслі, перестала плакати.

— Климентино, ще одно накрите для отця доброди,— сказала панна Лятурнір, займаюче своє місце та в оружившись ножем. — Ви мабуть не обідали ще, отче? Єслиб хотїли зробити нам ласку?...

Бідний сьвященик був дуже голодний і при инших обставинах без слова протесту приймив би запрошене, але він мусів до півночи зробити ще дві візити, а ще крім того не хотів зменшати і без того невеличкий полумисок страви, тож подякував, взявши тілько бішкоптик і шкляночку вина.

Индик був поділений на малі кусники і кожда дівчина дістала єго по дрібці, також каштанів і ковбаску. Климентина з спокоєм Соломона розділювала на рівні порциї і небавом діти занялись смачною їдою, причім Ернестина замазалась по самі уха. Панна Лятурнир сияла щастєм того маленького торжества.

— Бачите, отче — почала она — я не була богата і моя мала школа приносить менї тілько, що необхідно потрібне до істнованя. А все таки на Рiздво я обідаю з сими моїми ученицями, котрі не дістають в дому дарунків і ми їмо индика з каштанами... Климентино, налий дітям води з вином, они вже давно певне хотять пити... Той обід є се одинокий збиток за цілий рік. Але скажіть, отче, самі, чи се не роскіш... ах, як гарно!...

Відразу переміняючи тон, звернула ся до одної дївчини:

— Маріє Діваль, прошу дуже... Не облизуй пальців і їж прилично. Така велика, десятьлітна дівчина... Чи тобі не встидно?

— А тепер я богата — продовжала, звернувшись до сьвященика. — Чи знаєш радістну новину, Климентино? Тепер вже не будемо спречати ся з вуглярем і молочаркою, а будеме правильно платити.... Тепер я нараз дістала свої гроші і буду удержувати сю школу лиш для приемности, подібні пири буду уладжувати лиш що неділї і сьвята і буде богато печеного.... чуєте, діти!?...

Три чи чотири старші дївчини встали з похиленими над таріль головками і сказали: „Так, прошу пані!“ Але обіцянка настоятельки не зробила великого враження на лицях дїтий, они не думали про будучність і були заняті теперішним часом индиком.

Сьвященик з'їв свій бішкокт і поставив на столї порожну чарку.

стительки концесіонованої школи моднярства знаної з своїх гарних та солідних виробів моднярских п. Анни з Єсерів Григоровичевої. Завданем нашим буде як найсовіснійше услужити нашим П. Т. Гостям капелюхами найновійшого париского фасону в солідним і гарнім викінченю по цінах найприступнійших. Просимо відвідати наш сальон мод, а надіємо ся, що численними закупнами наших виробів піддержите се перше руске предприємство наше. Замовленя письменні залагоджує ся відворотною почтою. — *Дирекция.*

— **Репертуар руского театру у Львові.** Перше представленя в сали товариства „Gwiazd-и“ ул. Францішканьска ч. 7. Четвер, дня 2 цьвітня, перший раз: „Загублений рай“, драма в 5 діях Тогобочного і Ґольдета. — Субота, дня 4-го цьвітня; „Скапаний сьвіт“, штука в 4 діях В. Оркана, перший раз з епільоґом „Ніч“.

— **Пожари лісів.** З Балигорода доносять, що сусідні ліси стоять в огни. Пожар обняв простір на 15 кільометрів, а найбільше лютить ся коло Волї гіряньскої і Буківця. Тартак в Чорній спопелів до тла. Шкоди вже доси великаньскі, а зростають з кождою хвилею, бо над обнятою пожаром околицею шалїють страшенні бурі, так, що сам Балигород находить ся в поважній небезпечности. — Коло Балич, повіта мостиского, згоріло дня 23 с. м. 8 морґів молодого ліса. Пожар викликав робітник Йосиф Матис, котрий в часї сильного вітру розложив в лісї серед сухої трави огонь. — З Сольногорода доносять, що в околичних лїсах вибух грізний пожар. До вчера пополудни згоріло поверх 80.000 квадратових сяжнів ліса.

— **Ювилейні діти.** Бідний Бен Акіба в Урієлї Акості, траґедиї Ґуцкова, мимо всеї своєї мудрости, стрічає ся все-таки з чимсь, чого ще не бувало на сьвіті. Бували ювилейні медалї та всілякі памятки ювилейні, але ювилейних дітий ще не бувало. Аж Рим може ними повеличати ся, а то завдяки щедроті папи Льва XIII. Папа постановив, що кожда дитина, котра уродить ся дня 3 марта сего року на ґрунтах міста Риму, має одержати виправу і відповідну суму гроший. Після статистичних обчислень, родить са в Римі пересічно на день 35 дітий, отже остаточно не велике число і видаток не конче був би великий. Але дивним дивном замість того числа уродило ся в Римі дня 3 марта аж 93 дітий, отже як раз тільки, кілько папа має літ — отже справдешні ювилейні діти. На метриках всїх тих дітий був виписаний день 3 марта яко день їх уродженя. Що при тім не обійшло ся і без маленького обманьства, то річ певна, але зі взгляду на торжественну і радісну подію дивили ся у Ватиканї на то крізь пальцї. Межи дітьми були близнята, котрим надано імена Ромулюс і Ремус. На короткий час перед тим уродили ся були трійнятя, два хлопцї і одна дівчинка. Дівчині дали імя Рома, а братів названо також Ромулюс і Ремус; всї троє жиють в добрім здоровлю і їх охрещено з великою парадою в церкві сьв. Петра, а цїлий Рим величає ся ними.

— **Крадїж.** О. Йосифа Фолїса, пароха в Скнилові, обікрав его паробок Адольф Геллер, розбивши куфер і забравши з него 40 К готівкою і одїж вартости 200 К.

— **Довгий вік.** В Ярославі помер сими днями якийсь Іван Бойдас, проживши 106 літ. Покійник до послїдної хвилї житя працював і анї трошки не ослаб на умі.

Господарство, промисл, торговля, гиґієна і вихованє.

Ради господарскі.

Звертаємо увагу наших господарів, що з днем 1-го сїчня сего року входить в житє краєвий закон з дня 9 грудня 1899 р. ч. 18 Дневник законів краєвих і міністерияльне розпорядженє виконавче до того закона з 18 січня 1903 р. ч. 21 Дневн. зак. кр. о зміжу або комасациї ґрунтів і що від того дня можуть господарі, коли схотять, так зможити свої порозкидані ґрунти, що будуть мати їх всї разом, в одній руці. Свого часу пояснювали ми обширно сей закон, а тепер будемо тут о скілько можна обширно подавати его зміст. Хто би хотїв мати цїлий той закон і міністерияльне розпорядженє до него, може виписати собі згадані число (18 і 21) в економату ц. к. Намістництва у Львові.

— (I.) Що то єсть зміж або комасация? Хто має кілька або й богато парцель, поровкиданих в ріжних сторонах одної громади, може їх зможити або зібрати в один або й кілька обшарів ґрунтових так, що весь ґрунт буде мати при купі або бодай зложений в два або кілька більших ґрунтів. Але ті парцелї мусять бути так зложені в новий ґрунт, щоби они як що до простору так і доброти ґрунту відповідали деяким парцелям, були в пересічно середній віддалї від обійстя їх властителя і мали догідний приступ. Після згаданих законів буде можна зможити: рілю, сїножати, пасовиска, городи в поли, межі, дороги, вигони, рови, мочари, неужитки, парцелї в лісї, хаші і т. п. Виключені від зміжу, значить ся, не можна зможити: забудовані части громади, площі будівельні, городи коло хат, парки, зьвіринцї, ґрунти обведені муром, сади, хмельники, що засаджені від трох літ і займають що найменше пів гектара простору, ліси, копальні, ломи, поклади торфу, коли на них торф добувають, ґрунти, на котрих суть жерела мінеральні, стави, склади, площі фабричні, копальнї нафти, воску земного і инших мінералів. — Зміж може бути переведений або в цїлій громадї катастральній, або на кількох окремих обшарах, що творять самі про себе цїлість і відмежених природними або штучними границями, як дороги гостинцї і мури. Не переводить ся зміжу ґрунтів належачих лиш до кількох властителів ґрунтових, що мають в одній громадї порозкидані ґрунти.

— На що треба уважати при закладаню саду? Дальше треба розважити обставини, котрі мають вплив на клїматичні відносини, а ті обставини можуть бути такі: 1) Нахиленє ґрунту, від чого зависить, чи ґрунт більше або менше теплий і сухий. Чим більше ґрунт нахилений, тим менше буде в нім вогкости. В таких місцях садить ся дерева, що годні видержати посуху, н. пр. черешнї. — 2) Сторона сьвіта якогось місця: Місце положене на полуднє єсть найтеплїйше, найдогіднїйше і найсухійше. Помежи тими сторонами лежить всхід і захід. В цїлім роцї має західна сторона найбільше вітру, а від всходу віє часто острий студений вітер, що приносить мороз. Від полудня найлїпше садити груші, від півночи яблуні. — 3) Висота місця: Місце положене в долинї єсть теплїйше, в горі студенїйше. Для закладаня саду се важна річ: на долах садить ся дерева, що дають овочі до столу, в місцях, положених високо, лиш такі, що дадуть ся з ужиткувати в господарстві, н. пр. на сушениці, яблочник і т. п. — 4) Вітер: Місця, куди гонять ся вітри, дуже недогідні на сади, дерева там не можуть видержати, бо вітер їх ломить, обмітає цьвіт і обтрясає овочі; затишне місце лїпше, але має також свою недогоду, іменно ту, що дерева раньше цвитуть а відтак терплять від приморозків. — 5) Близкі великі води (озера, стави), суть для садів догідні, бо пара водна (мрака), яка з них виходить, хоронить

Простїть за сьмілість — почав, зібравшись на відвагу — но я не тілько здивований, але цїлком не зможу порозуміти, коли бачу вас веселою і здоровою женщиною приймаючою живу участь в утїхах других, котрі суть дїлом ваших рук. Чи можу я виявити, не обиджаючи вас, що Ренодель говорив менї о вас....

— Що я еґоїстка, — перебила ему панна Лятурнїр, весело сьміючись. — Но щож, Ренодель казав вам правду.

— Як то, се не може бути!

— Справдї я була сьмішною старою панною, вічно з страхом думаючою о своїм здоровлю, жалуючи ся на слабе травленє та на тисячі инших видуманих слабостий. А іменно такою знав мене Ренодель.... Хочете задивувати сучасного злодїя? То дуже добре! Скажіть ему, що зруйновавши мене, вернув менї здоровлє і веселий настрій духа.

В тїй хвили ввійшла Климентина з яблочниковим тортом в руках і еї появ варвав однодушний оклик радости у дітий. Она поставила его перед панну Лятурнїр, котра, заким почала дїлити, обняла маленьке товариство допитливим поглядом.

— Емілїє Шарон, тримай ся просто, єсли не хочеш бути горбатою, а ти, Софіє Белянж, щоби я більше не виділа ліктів на столї!

Але добра старушка не уміла сварити а особливо нинї, за сим сьвятичним столом посеред учениць: лице еї сияло внутрішним вдоволенем, а голос, котрим она сварила — був тихий і ніжний.

— Отче — продовжала она — возьміть ще бішкокта і чарку вина, а я в коротких словах розкажу вам історию мого житя.... Я не вийшла замуж тому, що посьвятилась плеканю знемоцїлому старому батькови. Він умер, коли менї скінчило ся сорок пять літ, як раз в день моїх уродин — того дня я нїколи не забуду. В послїдну хвилю, коли вже не було надії спасти его, я післала ще по одного знаменитого лїкаря професора. Він, загорнений в довге футро, сконстатував смерть мого батька, та казав дати собі за візиту 500 франків. Я стара, в сорок пять літ самою, одинокою, нічим не привязаною до житя, лиш з сильним бажанем відпочинку, бо мій бідний отець був, — по що скривати? — внаслїдок своєї недуги вельми вибагливий і примховатий. Я сказала, що тепер менї самій потреба печаливости і від того часу я о нїчім більше не думала, як лиш тілько о своїм здоровлю А в самім дїлї я була лиш умучена, але не слаба, но вскорі, завдяки ріжним лїкам, я розтроїла собі цїлком здоровлє і то не на жарти. Уява моя доходила до такої степени, що треба лиш було кому небудь при менї заговорити о якій хоробі, то я вже собі представляла, що вже маю сю недугу. Склад страв кождого обіду був для мене дуже важним, майже питанем: бути — не бути, процес травленя, цїлим драматом. За три місяцї я на переміну лїчила ся то молоком, то звертала ся до веґетаріяньства. Так, отче, я лїчила ся у яких десятьох лїкарів і пробувала всї роди лїченя, звертаючи ся від гомеопатів до сомнамбулїстів, словом, удавала ся до всїх можливих шарлятанів, котрі оповіщували ся в часописях. Мій з природи лагідний характер, озлобив ся. Я вимагала від всїх співчутя, а кождий, хто лиш недостаточно інтересував ся моїм здоровлем, ставав ся для мене прямо нестерпимим. В кінци я стала завадою собі і другим. В тім часї Ренодель утїк, лишаючи менї всего-на-всего кілька тисяч франків. Се було моїм спасенем, отче: прийшло ся або працювати, або умирати з голоду. Довідавши ся, що маленька школа продає ся, я купила еї за остатні средства, і дїти вскорі запалили в моїм серци той огонь материньскої любови, котрий тлїє в серци кождої женщини, навіть старої панни. Єсли до того часу я була еґоїсткою і терпіла, то лиш для того, що не мала ніякого дїла і не було менї кого любити. Перше, коли я вела бездїльне житє, уважаючи себе недужою, я не могла без помочи пепсини стравити найвибагливійшої страви тепер мій жолудок знаменито дає собі раду в чим небудь. Зарабляти на своє удержанє — найлїпша гиґієна. Крім того я бачила в родинах тих дітий так богато гордої і соромлячої бідноти і то менї послужило наукою. Треба-ж вам говорити, отче, що менї доводило ся переходити дуже тяжкі днї. Учениць мало, платня за науку незначна і часто трудно заплатити за мешканє. Але безжурність і веселість дітий заразлива, і я, дякувати Богу, навчила ся жити нинїшним днем, хоч би я нинї, щоби купити того индика на нинїшний обід, мусїла заставити свій перский шаль. Ви звертаєте мій маєток — тим лїпше. Але не думайте, щоби я знов вачала взбогачувати аптикарів... Нї, я не залишу школи, тілько що я вже стара, для того возьму собі до помочи одну молоденьку дївчину, з дуже блїдим личком, котра лишень що зложила іспит учительский. Я окружу еї старанем і личко еї знов зачер-

дерева від морозів. Овочі, що ростуть близько великих вод, бувають і смачнійші і мають красну барву. — 6) Близький ліс єсть недогідний для саду, бо з ліса заносить вітер на дерева всілякі обрістники і мох; яблінки близько букових лісів дістають легко рака, а також лісні птиці роблять шкоду в овочах. — 7) Близькі фабрики шкодять також садам, бо з них виходять ґази або відпливає вода шкідлива садовині.

— Дещо про нищене всіляких шкідників (I). Звістно загально, що малесенька мушка може нераз наробити великої шкоди; длятого повинен господар уміти боронити ся від всіляких шкідників. Одним із таких шкідників єсть звістна загально т. зв. блошка або стрибка капустянка (Haltica oleracea) Єсть то малесенький зеленаво-синий хрущик, котрий найбільше появляє ся при кінци цьвітня і з початком мая та обгризає листє на молоденькій розсаді капусти, на редьковці і т. п. і робить в них дірочки. Зовсім певного способу на того шкідника доси не придумано. Можна до дошки на пів метра довгої а на 30 до 40 цент. широкої і прибитої до держака прибити в споді кілька пальців, намастити дошку (але не пальці) чимсь липким хоч би й мазею, а відтак сунути нею помежи розсадою. Пальці будуть вистрашувати блошку і она підскакуючи буде прилипати до дошки. По тім треба єї нищити. Дуже добрим способом має бути посипуване молодої розсади суперфосфатом. Також посипують розсаду раненько, коли ще роса на ній, саджею, мілко потовченим вуглем, попелом з торфу і т. п. Найліпше ще єсть дбати о то, щоби розсада борзо росла а тогди блошка їй не богато вдіє. — Дуже богато шкоди робить хрущ маєвий і єго личинка звана борозняком, що підгризає коріне всіляких ростин. Хрущі треба в маю обтрясати з дерев і парити кипятком, відтак сушити в печи, товчи або опихати на муку і годувати нею безроги та робити заминку для курий і качок. Треба також шанувати кертиці і ворони та кавки, що нищать борозняків. — Велику шкоду роблять земледухи, особливо з хмелю, котрий підгризають. Земледухів нищить ся в той спосіб, що іде ся за їх норою і шукає ся гнізда, котре пізнати в тім місци, де на земли усох цілий корчик трави. Гніздо треба уважно викопати, щоб не повипадали з них яечка або молоді земледушки і знищити.

— Які раси курий годувати? Німецкий годівельник дробу Вайншенк так відповідає на то питане: Я займаю ся годівлею курий від трийцяти літ і старав ся поправити єї всесторонно. Зразу годував и прості кури і по кількох літах з них вдоволений; я вигодував собі здорові курки, котрі добре несли ся. Опісля став я мішати прості кури з всілякими расами, і нема раси, з котрою би я не робив проби, ну, й по тілько літах я все ще не дійшов до ніякого кінця, і остаточно прийшов до того переконаня, що найліпше годувати чисті раси. Зі всїх рас для господаря найліпші дві раси: італїяньскі і ваєндоти (Wyandot — раса американьска.) Обі раси достаточно загартовані і дають ся легко вигодувати. Італїяньскі несуть ся дуже добре, але квочки з них не добрі, а ваєндоти при добрій годівли несуть ся більше в зимі і квочки з них дуже добрі. Хто би міг годувати обі ті раси, то буде мати з них найбільший хосен. Треба їх лиш доти держати окремо, доки несуть ся на покладки, а відтак можна їх знову разом пустити. Обі ті раси доповнять ся взаїмно. Італїяньскі курки несуть найбільше яєць з весни аж до осени, а ваєндоти несуть ся більше в зимі і крім того дають ся дуже добре тучити. Але старших як три роки курок з тих рас не треба держати. Добрі курки суть також гамбурґскі; они несуть ся дуже добре, але декотрі з них, сорокаті, трудно вигодувати. Іспаньскі курки, хоч також не злі, не витревалі на остру зиму.

Переписка.

Іван знад Буга: Принятя до санїтетів можуть вам легко відмовити, бо великого браку там ніколи нема; але можете пробовати. Як би не удало ся, то треба вступити до лінії, старати ся там дістати ся до канцелярииї, дослугувати ся цертифікату а по дванайцяти роках старати ся вступити до якого уряду (почти, зелїзниції, за канцеліста і т. п.) По вислуженю трох літ з войска скорше приймуть до сторожі фінансової; перед войском не охотно приймають. Ліпше старати ся о приняте де в дирекциї фінансовій на провінциї, як у Львові, бо там можуть скорше приймити. — **М. Б. в Я.:** Повісти „Серце сьвіта“ і „Уарда“ не вийшли окремими книжками, отже й не можемо вам їх продати.

Вісти господарскі, промислові і торговельні.

— Лубін (вовкиню) дуже красний на землю глинковату до сійби придатний, можна купити в Долинянах почта Псари, у місцевого учителя, по 6 К за 50 кґр.

— **Ціна збіжа у Львові дня 30 марта:** Ціна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·60 до 7·80; жито 6·25 до 6·30; овес 6·20 до 6·50; ячмінь пашний 5·75 до 6.—; ячмінь броварний 6·25 до 6·75; ріпак 9·— до 9·25; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·— до 11·—; вика 6·— до 6·50; бобик 5·90 до 6·25; гречка 6·25 до 6·75; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 70·— до 90·—; конюшина біла 55·— до 95·—; конюшина шведска 60·— до 85·—; тимотка 33·— до 40·—.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Віденъ 31 марта. Wiener Ztg. оголошує розпорядженє міністрів справ внутрішних, судівництва, торговлї, зелїзниць і рільництва в справі нищеня холери дробу.

Віденъ 31 марта. Neue Freie Presse доносить з німецкого жерела, що канцлер ґр. Більов з'їде ся дня 4 цьвітня з італїянским міністром справ заграничних Прінеттїм, а повертаючи з Італії, стрітить ся з ґр. Ґолуховским.

Віденъ 31 марта. В компетентних кругах носять ся з гадкою основаня австро-хіньского банку. Банк той мав би два осідки: один у Відни, а другий в Тієнцїні або Пекінї. Головною задачию банку було би підпирати вивіз австрийских товарів до Хіни.

Загреб 31 марта. Вчера вечером прийшло знов до розрухів. Виступила вся залога і обсадила кордоном улиці. Брами домів і публичні льокалї позамикано.

Загреб 31 марта. Дневникаря Стефана Радіча і проводиря християньско-суспільних робітників Сироватку арештовано за підбурюючі бесіди перед університетом. Поліция наказала під карою 200 К вивісити назад вивіски над склепами з угорскими написами.

Париж 31 марта. Францускa палата послів ухвалила вчера цілий буджет.

Неаполь 31 марта. Німецкий канцлер ґр. Більов приїхав вчера до Неаполю.

Єрусалим 31 марта. В ночи з неділї на понедїлок о 3 чверти на 1 год. дало ся тут почути сильне землетрясене, котре однакож крім великого переполоху не наробило ніякої шкоди.

Надіслане.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

вовніє ся. Ми мабуть станемо приятелями... В моїм буфеті завсїгди найде ся щось про запас для тих бідних дївчаток, котрі не по дуже ситнім сніданю приходять до школи. А найголовнїйше, що тепер не треба вже допоминати ся у бідних материй платнї за науку і видїти, як они зітхаючи, добувають зі старої мошонки остатні двайцять пять франків. Розуміє ся, я постараю ся до самої смерти не виходити з тої дитинної атмосфери, повної веселого сьміху і голосних забав: буду дивити ся в ті невинні чисті очи... Моя маленька школа зробила менї надто велику услугу, щоби я єї могла тепер оставити. Передайте мої слова Ренодельови разом з поквітованєм, але ані слова подяки за гроші... таж він конець кінцем.. виповнив свій довг. Тим не меньше я по части завдячую єму свою переміну, за що в души вельми вдячна.

Послідні слова панна Лятурнїр мусїла майже прокричати, бо яблочний торт був вже з'їджений до останної окрушини і маленькі дївчата, приведені смачним обідом до найвеселїйшого гумору, давали голосну розмову, на подобу щебету молодих пташин в ясний весняний ранок. Тілько лакома Ернестина спала кріпким сном, зложивши умучену голову на зложені коло порожного тареля руки.

Має ся розуміти, отець Мулен був очарований, що нужда послужила в користь тій любій старій панні, а при тім всім мусїв в души пожалувати, що в дорогім єго серцю сьвіті, в сьвіті шматярів, та сама нужда давала цілком иньші результати, нераз доводила людий до слабостий, або до злочину...

— З цілого серця ґратулюю вам подужаня, сказав він, встаючи з місця. — Розуміє ся, гроші не можуть дати здоровля, а нераз бувають причиною противного, як то було з вами. Але поміж моїми бідаками єсть тринайцятилїтна а пещена дївчинка, котрій здало би ся їсти мясо і пити старе вино і... для того...

— О, я розумію, що ви хочете сказати, — сьміючи ся перебила єму панна Лятурнїр. — Недостаток є лиш спасенним ліком для того, хто був богатий. Пришліть лише адресу вашої малої „proteges“ і не журіть ся, она завсїгди буде мати вино і мясо. А тепер простїть, отче, що не буду вас довше задержувати, але менї треба одїти всїх моїх маленьких гостий і відпровадти до родичів.

Сьвященик відклонив ся, щасливий пересьвідченєм, що для єго бідних відкриває ся так сьвітла перспектива. Служниця провела єго на улицю, де візник давно вже злїзши з кізла, щоби загріти ся, притупував ногами закостенїлими на морозї. Місяць сняв повиним блеском а мрака стелила ся по земли неначе голубий дим.

„А се-ж дивно! промовив до себе сьвященик, знов сидячи в кариті — хиба и вже найду такого бідака, котрого би ті негідні гроші зробили безгранично вдоволеним.

(Дальше буде).

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569).